

initiativer til byggeri af flere beskyttede boliger, plejeboliger og ældreboliger i det hele taget.

Kristeligt Folkeparti siger nej til brugerbetaling for personlig pleje og den nødvendige praktiske hjælp, som den ældre har behov for. De ældre har knoklet hele deres liv, mange af dem siden de var store børn, og bidraget med solide byggesten til vort velfærdssamfund. Skal de nu rammes, fordi vi synes, velfærden skal slankes? Jeg mener, det er en uanstændig måde at prioritere på.

1999 er FN's ældreår, og netop i år må vi da på en helt speciel måde kunne vise de ældre, at de ikke er glemt, og at de ikke skal være utrygge, men være trygge ved, at de får den hjælp, de har brug for, når de har brug for den.

Et samfund karakteriseres ved, hvordan det behandler sine svageste, og i øjeblikket synes jeg egentlig ikke, vi gør det godt nok på det område.

Tom Behnke (FRI):

Når vi taler om de ældre, er der ingen tvivl om, som det også er blevet påpeget i debatten her i dag og ved mange tidligere debatter, at der er meget stor forskel på de ældre. Der er jo mange ældre, der klarer sig ganske fint, har det godt, kan få det til at løbe rundt, også økonomisk, og som i virkeligheden har et ganske godt liv. Det er fint nok, og sådan skal det helst blive ved med at være.

Men vi har også nogle ældre, som ikke har det så godt, som ikke altid kan få det til at løbe rundt økonomisk, som ikke er så friske, som de har været, og som har brug for hjælp af den ene eller den anden art. Vi ved også, at det strammer til i kommunerne rent økonomisk, og vi ved også, at når kommunerne skal prioritere, sker der alt for ofte det, at det er de svageste ældre, der bliver taberne. De, der kan klare sig, skal nok klare sig.

Det, der må være vores opgave som politikere og som Folketing, er at tage hånd om dem, der ikke kan klare sig selv, og her har Folketinget ikke gjort nok endnu. Vi har flere gange hørt socialministeren være ude med det ene flotte budskab efter det andet om de ældre. Socialministeren vil mange gode ting for de ældre, og hvis det bare var så vel, at socialministerens udmeldinger til offentligheden var det, som blev gennemført, ville de ældre, også de svageste ældre, have det meget bedre i dag, end tilfældet er.

Men socialministeren ved jo godt, at det, som socialministeren går og ytrer offentligt og giver som løfter over for de ældre, er der ikke baggrund for, er der ikke hold i i regeringen. Derfor er det ikke hensigtsmæssigt, at socialministeren kommer med den ene gode udtalelse efter den anden, det ene gode forslag til initiativer efter det andet, når socialministeren godt ved, at det eneste, det er med til, er at skabe nogle håb hos de ældre, som ikke bliver indfriet. De bliver ikke indfriet, fordi socialministeren godt ved, at der er ikke dækning for det i regeringen – desværre, desværre!

Hvis det var sådan, at de mange flotte løfter fra socialministeren kunne gennemføres, er jeg da overbevist om, at et enigt Folketinget ville indstille socialministeren til en eller anden hæderspris, for det er nogle flotte og nogle gode løfter, og det er på den måde en god socialminister, vi har. Men socialministeren bør indse, at disse løfter og disse initiativer, som socialministeren virkelig brænder for, bør socialministeren kæmpe for internt i regeringen og så først melde ud, når der er enighed i regeringen om at gøre det ene eller det andet, for ellers er det at gøre ondt værre, når man først lover de ældre noget og bagefter må erkende, at det kan man ikke gennemføre alligevel, for der er ikke dækning for det i regeringen.

Når vi i Frihed 2000 kigger på ældreområdet, er der nogle punkter, der presser sig mere på end andre. For at nævne nogle af dem: Vi har kunnet konstatere, at sagsbehandlingstiderne er alt for lange, når der er tale om klage og anke over f.eks. hjælpemidler af den ene eller anden art, og vi har stribevis af sager med ældre, der har fået afslag på et eller andet hjælpemiddel. De har klaget, de har anket afgørelsen, men inden man er nået frem til en endelig afgørelse, er der gået helt op til 3 år. Mange af disse ældre når at dø, inden den endelige afgørelse er truffet, og det er ikke rimeligt. Her bør man stramme op og sørge for, at lige præcis når vi taler om denne befolkningsgruppe, bør anke- og klagesagsbehandlingstiderne være langt kortere, end tilfældet er.

Vi har også set, at der desværre er stor forskel fra kommune til kommune på, hvilken formuegrænse man lægger sig fast på angående muligheden for at få tilskud af forskellig art. Det er heller ikke rimeligt. Det er ikke rimeligt, at man i den ene kommune kan have nogle penge stående på bankbogen, men i den anden kommune kan man ikke have nogen penge stå-